

Rezerваты przyrody Mazowsza. Wymięklizna

2014-04-09

Opis rezerwatu przyrody Wymięklizna rozpoczyna cykl artykułów, poświęconych rezerwatom przyrody województwa mazowieckiego. W ramach cyklu przybliżone zostaną walory przyrodnicze obszarów objętych tą formą ochrony oraz skarby, które kryją się w gęstwinach lasów, na błotnistych terenach niedostępnych mokradeł, na łąkach, stawach i w dolinach rzecznych Mazowsza. Zapraszając do odwiedzenia rezerwatów udostępnionych społeczeństwu, przypominamy - przed wejściem na teren rezerwatu należy się upewnić, czy jego obszar udostępniony został dla zwiedzających i zapoznać się z warunkami, na jakich został dopuszczony do korzystania. Jakie skarby kryją się w gęstwinach lasów, na błotnistych terenach niedostępnych mokradeł, łąkach, stawach i w dolinach rzecznych Mazowsza?

Nazwa rezerwatu przyrody Wymięklizna została zaczerpnięta od nazwy występującego w tym rejonie lokalnego obniżenia terenu. To piękny przykład łągu jesionowo-olszowego z cennymi, chronionymi i rzadkimi gatunkami roślin, wśród których na uwagę zasługują wawrzynek wilczytoko *Daphne mezereum*, bluszcz pospolity *Hedera helix* czy też przyłaszczka pospolita *Hepatica nobilis*. Rezerwat stanowi siedlisko dla wielu gatunków ptaków, takich jak trzmielojad, krogulec, brodziec samotny, dzięcioł średni, słonka.

Rezerwat przyrody Wymięklizna położony jest w powiecie otwockim, na terenie gminy Sobienie - Jezioro. Obejmuje obszar lasu o powierzchni 62,37 ha. Grunty wchodzące w skład rezerwatu stanowią własność Skarbu Państwa i znajdują się w zarządzie Nadleśnictwa Celestynów. Rezerwat został utworzony Zarządzeniem Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 14 czerwca 1996 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Celem ochrony, dla którego uznano rezerwat, jest zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych wielogatunkowych drzewostanów liściastych, iglastych i mieszanych o znacznym stopniu naturalności, a także występujących tu bogatych zgrupowań ptaków lęgowych.

Rezerwat nie jest udostępniony do poruszania się po jego obszarze.

Źródło: RDOŚ w Warszawie
Autor zdjęć: Tomasz Maksym